

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Edomitum à virtute vitium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Quem Statius ita secutus est:

*Selle prætendens colla Medusa
Ceu stimulis accendit Equum.*

DE HYDRA. CAP. XXXV.

ERam me jam de his Anguium voluminibus explicaturus, cum majori me obvolutum negotio conspexi. Superat enim Hydra, quæ me ultimo loco aggressa moraretur: quare ope Herculis implorata, ipsam quoque ita confecimus.

SOPHISTÆ, CAP. XXXVI.

*Numeri
multitu-
dini.*

*Novem ca-
pita habentem.*

Æneid. l. 6.

HYdræ significatum, cujus uno præciso Anguineo capite, alia atque alia evestigio repullularent, multi aliis atque aliis modis interpretati sunt: nos ea contenti esse possumus expositione, quam Plato, Euthydemo, posuit, ubi per eam perinde ac per Cancrum, sophisticas ait nugas significari. Hydram Paulanias uno tantum capite præditam scribit: sed enim Pisander Camireus multa illi capita tribuit. Alcaeus ἐννεακέφαλον eam vocat, πεντηκοντακέφαλον Simonides, quem Maro nosse sequitur, ubi dicit:

Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra.

Æneid. l. 1.

Sed enim hi numero usi sunt, multitudinem significante, more Poetico: numerus enim novenarius, neque non quinquagenarius, ex iis sunt, qui multa significant, ut illud apud eundem Maronem, *Quinquaginta intus famula*, pro plurima. Ita ἐνεακῆρα κορώνη, in Arati carmine, pro multa vivacitate, quo superius in cauda Scorpii tetigimus; & in digiti commentario, ubi de numeris agitur, latius explicuimus: ubi passim numeri illi recensentur, qui tam apud Graecos, quam apud Latinos pro multitudine usurpantur.

INVIDIA. CAP. XXXVII.

Erichthonius.

NONnulli ex peritioribus invidiam per Hydræ speciem significari tradunt, ideoque in nullo aëre monstro domitando Herculem magis laborasse, quam ut Horatius ait, *supremo tandem furore mari* comperit. Ea vero palustris fingitur, & è sordido cæno pullulare, quod non nisi in abjecto & liquo animo reperiat: qua de causa Ovidius invidiam in imis vallibus latitare, confinxit: ita reliqua, quæ super ea conscribit, ad Hydræ significatum omnia quadrare comperies. Nam & Erichthonium, quem alii pedes Anguineos habuisse, alii Serpentem illi ad custodiam datum scribunt, invidiam significari nonnulli arbitrati sunt: ea enim post res præclara gestas suboriri solet, & in cordis penetralibus occultari, virulento ad custodiam adjecto spiritu. Atque hoc illud odium est, quod Diodorus ex serpente picto significari tradit.

EDOMITUM A VIRTUTE VITIUM.

CAP. XXXVIII.

*Inrculus
victoria,
heros no-
stri Christi
victoriam
apta repræ-
sentans.*

HAbet & pietas nostra heroes suos, quorum è numero fortissimum illum cælo intulit, qui satulem Draconem ex urbi subiecto lacu quotidie proflentem, nunc longo voluminum tractu festiva per arva late proserpentem, nunc spiris implicatum collectumque in insidiis per frutices & horulenta gramina latitantem, horrenda interdum lethiferaque die noctuque sibila dispergentem, immani venenosarum faucium hiatu lethum omnibus intentantem, nulloque non die moralium aliequem devorare solitum interfecerit. Non temere hæc literarum monumentis tradita: tamen rem uti gestam Concilia majorum nostrorum actis inferendam veterunt. Videtur enim hæc pictura species unumquemque admonere virtutis, cujus telo fretus illecebras amatorias, quæ dubio procul per Serpentem exprimi consuerunt, sædasque voluptates ex lacu, hoc est, ex infirma fluxaque mollitie mentis emergentes, sinuosis voluminibus, hoc est, variis delectamentorum laqueis manusque pedesque hominum implicantes, arctissimisque vinculorum nexibus obstringentes, nullo timore perculsus summove contendant, simulque odium & astuantia indignati cordis incitamenta: unde rixæ, contumeliæ, calumniæ, pessimæque persuasiones ortæ, magna semper rerum humanarum pernicies.

A uti sibila teterq; halitus per
denique affectus, pravosq; i
adoriuntur, cuius puritatem
factant, lethaliq; morfu in pec
magis pestilenti morbo faedissim
incolumitati nitoriq; suo assertum
conspicuum restituat patri. Operæ pretium est videre, quemadmodum vir-
gunculam puellam expositam ad apertis faucibus, rictuque late diducto in parentum ac totius urbis
conspicuum jamjam invadere tentaret ingluviosus Draco, utque tam præstans animi juvenis intrepidi
de eum aggressus, vibrato pilo, ferroq; per os medium adactò, pertransit aque cervice terga illa im-
manità transöderit, at tollentemq; interim iras & cærulea corda tumefactum, harena moribundum
straverit, frustra que volumina illa terrificata quatientem replicantemque, pluribus tandem ictibus ad
faxum alliso capite contecerit, atque ita vere fortitudinis coronam, & deorum illatus numero con-
secrationem etiam fuerit assecutus.

PIERIUS VALERIANUS
ÆGIDIO VITERPIENSI
CARDINALI S. P. D.

Empie me facturum existimo, nisi studiorum meorum, qualiacumq; esse possunt, rationem omnem
ad te deferam, quem humanissimum semper eorundem moderatorem habui. Nam durissimis et-
iam temporibus, cum ea omnia deessent, quæ uniuscujusq; ingenium ad labores invitare solent,
rebusq; sæpius desperatis, non Roman tantum, verum etiam ipsa literarum studia deserere soli-
citarer, cum præsertim essem non semel in officii societatem à Bannisco, qui de Maximiliano suo tam multa,
tam honorifice predicabat, invitatus, una tamen auctoritas tua in causa fuit, cur non usq; adeo animum
desponderem: tu enim nuñc hortando, nunc monendo: nunc opem auxiliūq; tuum pollicendo, bono me
semper animo esse iussisti. Neque per te stetit, dummodo æquum fuissent tempore, quin aliquod studii mei
otium aliquando compararetur: quo uno ego gravitatis & benevolentie tue præsidio sustentatus, angustia
illa omnia ea constantia pertuli, quam in tot annos firmissimam perdurare, amici dubio procul omnes ad-
minabantur. Quem vero non confirmassent frequentissima illa adhortationes tue cum tanta me charita-
te complectere? cum me non privatim modo, sed publice etiam commendares? Poterone ego umquam
dememinisse præclarissima illius concionis tue, quam frequentissimo totiusne urbis an orbis dicam, confes-
sus, antea vir auctoritatis habuisti, ubi cum è re nata quadam et atis nostræ lumina laudibus in cælum ex-
tulisses, quæ tua de me quoq; specula, quæ prædicatio fuerit, Roma (scimus quanta huic nomini vis) tunc
novit universa: in quo licet illa pietati erga te mea permiseris, non quod merita postularent mea, id ta-
men de me iudicium testimoniumq; tuum multarum inde vigiliarum incitamentum fuit? Hinc fa-
ctum, ut lucubrationes aliquot alias, tum inprimis Ægyptiaca illa commentaria de rerum significa-
tionibus, tot annorum vigilias, tot dierum atq; noctium sudores, tot in reconditis rebus eruendis
D lucis, dandis conatus, in eam demum speciem informarim, ut conspici nullo jam meo, quamvis maxime ve-
recundi, rubore posse confidam. Quod vero in huiusmodi negotio absolvendo reliquum est, cum univer-
sum opus insignire nunc speciosis literatorum hominum nominibus constituerim: argumenta que ipsa par-
tiri ne uno continenter libro complexa, odiosum ob rerum multitudinem volumen efficiant, amicos mihi
quosdam designavi, quorum hortatu modo hoc modo illud à me conscriptum esset (nosci hoc Πλατῶν ἐπι-
χρόν) id enim maxime commodum visum est, quod ambitioni prætexerem amicorum scilicet impulsu
me tam multa elaborasse: quando hodie id plurimum vitio verti video, quod laboriosa quis ac difficilia
aggredi ausus sit, quod honestam industriam turpi otio prætulerit. Inter hos autem eorum inprimis ratio-
nem mihi habendam proposui, qui mihi talia meditantibus suffragati sunt: cumq; tu omnium maxime non
modo aliquid adieceris calculum, sed auctor pene fueris, ne inchoatum hoc opus olim abiceretur, mihi præ-
cipue